

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 - 'S-GRAVENHAGE

AAN:
de leden van de
Coördinatie-Commissie
voor Europese Integratie- en
Associatieproblemen

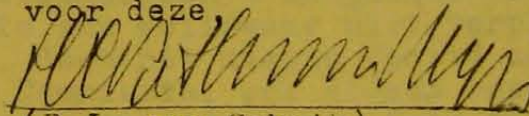
~~Directie Afdeling~~ DGES Datum: 17 mei 1967
Onderwerp: Vergadering 18 mei 1967 Kenmerk: DIE/EE - 85423
agendapunt b Foto-no.: F/5280/67

Bijlagen:

./.
Met verwijzing naar mijn brief van 16 mei j.l.,
no. 85387, zend ik U bijgaand een na interdepartemen-
taal overleg opgestelde nota, afkomstig van dit
Ministerie, betreffende de Franse verklaring inzake
het beheer der gemeenschappelijke ordening van de
landbouwmarkten.

Deze nota zal onder punt b van de agenda van de
vergadering van de Coördinatie-Commissie op 18 mei a.s.
worden besproken.

De Secretaris,
voor deze,

(R.J. van Schaik)

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nota betreffende de Franse verklaring inzake het beheer van de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten

I. Inleiding

In de EEG Landbouw-Raad van 17/18 april j.l. heeft Minister Faure een reeds verwachte verklaring afgelegd inzake het beheer der landbouwmarkten in het stadium van de gemeenschappelijke markt. Na een nog vrij vage discussie in diezelfde Raadszitting werd besloten dat de Franse verklaring op schrift zou worden gesteld, hetgeen inmiddels - overigens in verscherpte vorm - is geschied.

Dit stuk is besproken in de Landbouw-Raad van 8 mei j.l., bij welke gelegenheid de Franse delegatie haar gedachten heeft gepreciseerd. Onder punt II hieronder wordt een samenvatting gegeven van de Franse gedachten.

De Commissie heeft toegezegd een voorstel te zullen doen, dat echter niet vóór 19 mei is te verwachten.

II. De Franse wensen

Minister Faure was van mening dat de met de totstandkoming van de gemeenschappelijke markt gepaard gaande verschuiving van het beheer der marktordeningen van de Lid-Staten naar "Brussel" het noodzakelijk maakt een nieuw orgaan in het leven te roepen, dat een permanent contact moet waarborgen tussen de Commissie en de Lid-Staten. Hij sprak van een "Comité de concertation", dat zou moeten worden ingeschakeld bij

- a. onderwerpen ten aanzien waarvan de besluitvorming is gedelegeerd aan de Commissie (al dan niet met inschakeling van de beheerscomitéprocedure);
- b. onderwerpen die tot de competentie van de Raad behoren doch die naar hun aard (spoedeisend karakter, frequente beslissingen) een bijzondere procedurele voorziening vergen.

Minister Faure heeft ten aanzien van de categorie a. herhaaldelijk uitdrukkelijk gesteld niet aan de bestaande institutionele opzet en daarmee aan de beslissingsbevoegdheid van de Commissie te willen tornen. Het zou er slechts om gaan te waarborgen dat de beslissingen van de Commissie zijn afgestemd op de wensen en mogelijkheden in de Lid-Staten. Daartoe zou een permanent overlegorgaan - uitgaande van de Raad - nodig zijn. De Commissie zou weliswaar niet verplicht zijn dit orgaan te raadplegen, doch het nieuwe Comité zou, behalve op initiatief van de Commissie, ook bijeen moeten kunnen komen op initiatief van een Lid-Staat. Voor het voorzitterschap zou een tweeledige regeling moeten gelden: als het Comité bijeenkomt op initiatief van de Commissie dan bekleedt zij ook het voorzitterschap; komt het bijeen op verzoek van een Lid-Staat dan moet dit toevallen aan de Lid-Staat die in die periode belast is met het voorzitterschap van de Raad.

Het comité zou ook kunnen dienen als een "super-beheerscomité" ("horizontaal beheerscomité"), d.w.z. als beroepsinstantie voor moeilijkheden die zich in de beheerscomité's kunnen voordoen. In dat geval zou het voorzitterschap weer bij de Commissie dienen te berusten.

-Voor wat betreft-

Voor wat betreft de samenstelling van het Comité denkt Frankrijk aan hoge nationale ambtenaren die niet alleen technisch, maar ook politiek de zaken kunnen beoordelen. Het CSA - qua samenstelling misschien het juiste orgaan - komt niet in aanmerking, aangezien het niet permanent ter beschikking staat. Frankrijk meent dan ook dat er een nieuw comité in het leven moet worden geroepen.

In de schriftelijke uitwerking van de Franse wensen staat te lezen dat Frankrijk bepaalde "aanpassingen" in de beheerscomité-procedure nodig acht. Bij zijn eerste mondelinge verklaring, op 17/18 april j.l. had Minister Faure daarover met geen woord gerept. Toen in de Raadszitting van 8 mei j.l. Minister Lardinois zijn bezorgdheid over één en ander tot uitdrukking bracht en informeerde naar de Franse bedoelingen terzake, verklaarde Minister Faure, dat Frankrijk van oordeel was, dat de beheerscomité-procedure moest worden gewijzigd in dier voege, dat voor de gevallen waarin geen positief advies tot stand komt, er een ruimere mogelijkheid van beroep op de Raad moet worden voorzien. Minister Faure voegde daaraan echter toe, dat de door Minister Lardinois gewraakte passage slechts was opgenomen om een probleem te signaleren. Hij zei er niet aan te hechten de passage te handhaven.

III. Conclusies van interdepartementaal overleg in kleine kring

1. Ofschoon Minister Faure op 8 mei heeft gezegd niet te hechten aan handhaving van de passages inzake "aanpassingen" in de beheerscomité-procedure, is het zeer gewenst dat op dit punt nadere zekerheid wordt verkregen. Dit klemmt te meer, daar in de schriftelijke uitgave van de Franse denkbeelden ervan wordt uitgegaan dat de beheerscomité-procedure in de nieuwe opzet moet worden "ingepast", m.a.w. dat eerst besloten zou worden over het door de Fransen geopperde systeem (resp. over het Commissievoorstel) en pas daarna over de "aanpassingen" in de beheerscomité-procedure. Bovendien heeft Minister Faure terloops reeds geïndiceerd welke aanpassingen Frankrijk op het oog heeft (zie sub II). Het verwaarlozen van dit punt thans zou ons achteraf voor onaangename verrassingen kunnen plaatsen. Het zou dan ook goed zijn indien van Nederlandse zijde in de Raad werd verklaard dat wij ervan uitgaan dat het antwoord van Minister Faure op de vraag van Minister Lardinois betekent, dat Frankrijk afziet van enigerlei aanpassing of wijziging van de beheerscomité-procedure. Van Frankrijk ware daarvan een bevestiging te verlangen.
2. Indien deze bevestiging wordt verkregen kan onder bepaalde voorwaarden wel worden ingestemd met een procedure als door Minister Faure is voorgesteld. Een dergelijke raadpleging van de Lid-Staten kan zelfs nuttig zijn. Hierbij dienen echter de volgende voorwaarden te worden gesteld, waarbij, evenals door Minister Faure, een onderscheid ware te maken tussen de twee categorieën onderwerpen als sub II onder a) en b) zijn bedoeld.

Ad a) Onderwerpen die aan de Commissie zijn gedelegeerd.

Ten aanzien van deze onderwerpen behoort het initiatief tot het bijeenroepen van het comité uitsluitend bij de Commissie te berusten, die ook het voorzitterschap moet bekleden.

De consultatie mag niet verplicht zijn. Verplichte consultatie zou neerkomen op een aantasting van de bevoegdheden van de Commissie, resp. op een aantasting van de beheerscomité-procedure. Indien zulks voor het bereiken van overeenstemming nodig mocht blijken te zijn, zou echter wel een nadere aanduiding kunnen worden gegeven van de gevallen, waarin consultatie kan plaatsvinden. Dit zou de Lid-Staten meer zekerheid geven dat dit dan ook inderdaad gebeurt. Zo zou kunnen worden bepaald, dat de Commissie het comité kan raadplegen in gevallen waarin naar haar oordeel grote belangen van politieke en financiële aard in het geding zijn. De Raad zou met het oog daarop in een resolutie kunnen vastleggen, welke gevallen dit naar zijn mening zijn. Voorts zou in het algemeen kunnen worden bepaald, dat in gevallen waarin twee of meer beheerscomité's zich met éénzelfde onderwerp bezighouden, voorafgaande raadpleging van het nieuwe orgaan wenselijk is. Aldus wordt bereikt dat de Commissie terzake bepaalde algemene richtlijnen heeft, terwijl zij toch haar vrijheid behoudt.

De uitspraken van het comité mogen de Commissie niet binden; zij behoren slechts te worden opgevat als adviezen.

Ad b) Onderwerpen die onder de competentie van de Raad vallen, doch die wegens hun aard een bijzondere procedurele voorziening vergen.

Het spoedeisend karakter, de technische aard of de frequentie van sommige onderwerpen, die niet nauwkeurig in de verordeningen zijn geregeld en derhalve onder de competentie van de Raad vallen, kunnen het inderdaad gewenst doen zijn, voor de besluitvorming terzake een bijzondere procedure te scheppen. Te denken valt bijv. aan speciale gevallen van interventies in de markt, enkele bijzondere restitutieproblemen enz. Ten aanzien van dergelijke onderwerpen zou accoord kunnen worden gegaan met een vorm van delegatie aan de Commissie, waarbij deze evenwel verplicht zou zijn het nieuw op te richten comité te raadplegen.

Het initiatief tot het bijeenroepen van het comité zou voor deze categorie onderwerpen, behalve bij de Commissie, ook bij de Lid-Staten moeten berusten.

In beginsel zou het voorzitterschap moeten worden bekleed door de Commissie. Bij wege van concessie zouden wij echter ernaar kunnen instemmen, dat bij de raadpleging over de onderhavige onderwerpen het voorzitterschap toevallt aan de Lid-Staat, die in de betrokken periode is belast met het voorzitterschap in de Raad.

3. Er bestaat ernstig bezwaar tegen de (laatstelijk ook door België gewenste) mogelijkheid, dat het comité zou dienen als een soort beroepsinstantie voor moeilijkheden die zich in de beheerscomité's mochten voordoen.